

Žák jako subjekt vzdělávání

Determinanty při vstupu
do vzdělávání, faktory žákovské
úspěšnosti, proces učení

Japonsko

Burundi

USA

Vietnam

Jordánsko

Pobřeží slonoviny

Pakistán

Ukrajina

Afganistán

Rusko

Determinanty na vstupu do vzdělávacího systému

Jaké charakteristiky vstupující do procesu
vzdělávání a učení si žák přináší s sebou
do školy?

Determinanty na vstupu do vzdělávacího systému

Dané charakteristiky:

- pohlaví
- národnost
- rasa

Znaky statusu hrající roli v sociální stratifikaci
(spolu s askriptivními znaky)

Determinanty na vstupu do vzdělávacího systému

-kulturní kapitál (Pierre Bourdieu)

-sociální kapitál

-ekonomický kapitál

-KK: vtělený, objektivizovaný a institucionalizovaný

Determinanty na vstupu do vzdělávacího systému

-Teorie jazykových kódů (Basil Bernstein)

Rozvinutý kód

Omezený kód

Determinanty na vstupu do vzdělávacího systému

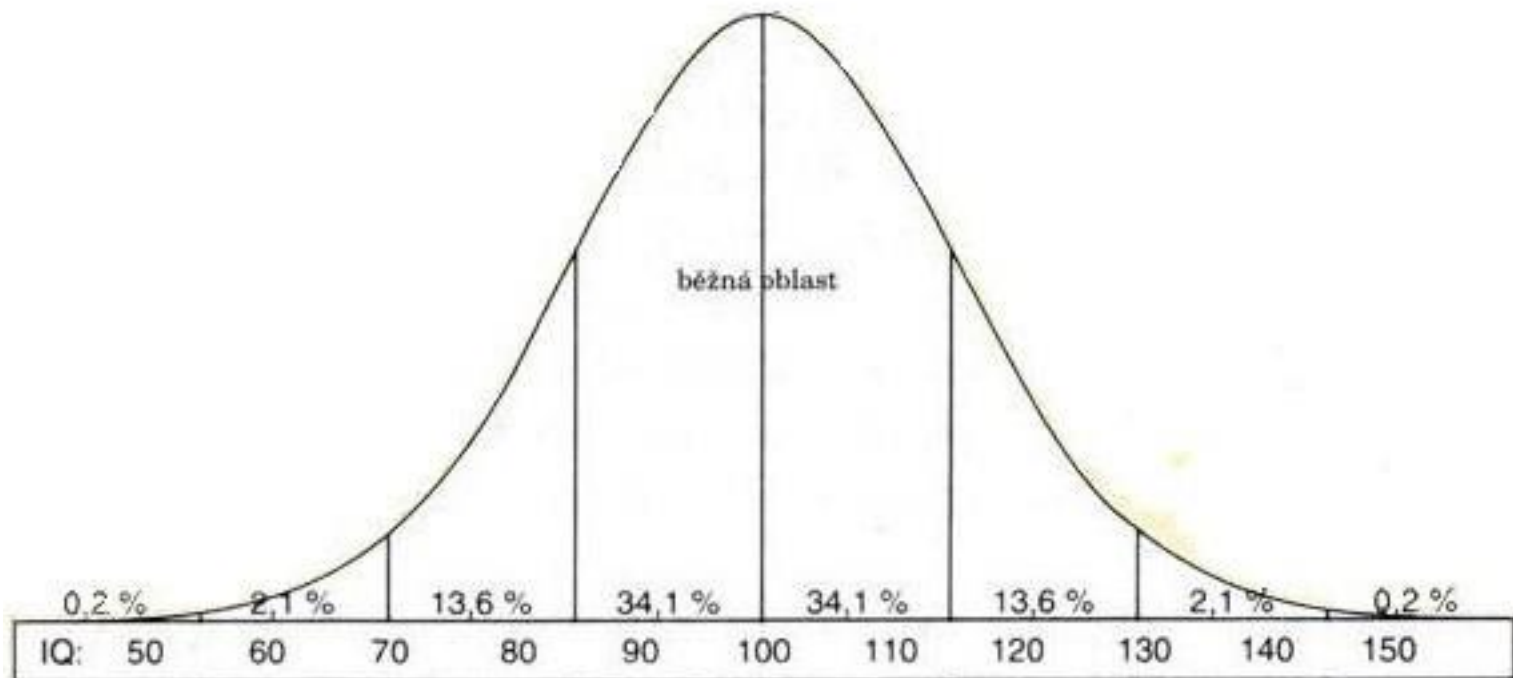
Intelligence?

- Velikost mozku

- Binet – obecný duševní potenciál (kognitivní charakteristiky, IQ)

- IQ není pouze dědičné (fluidní vs. krystalická intelligence, Cattell)

Determinanty na vstupu do vzdělávacího systému

Determinanty na vstupu do vzdělávacího systému

Sternberg: analytická, tvořivá a praktická inteligence

Gardner: mnohočetná inteligence

řečová, jazyková

logicko matematická

prostorová

hudební

pohybová

Interpersonální

Intrapersonální

Goleman: emoční inteligence

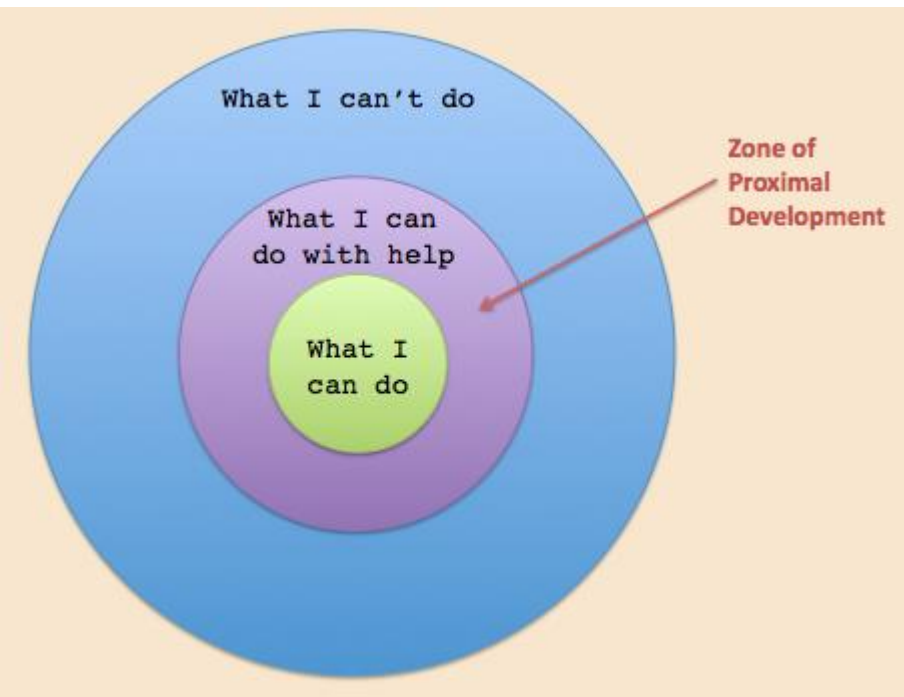
Faktory uvnitř vzdělávacího systému

Jaké faktory působí na úspěšnost
žáka uvnitř vzdělávacího systému a
jakým způsobem?

Faktory uvnitř vzdělávacího systému

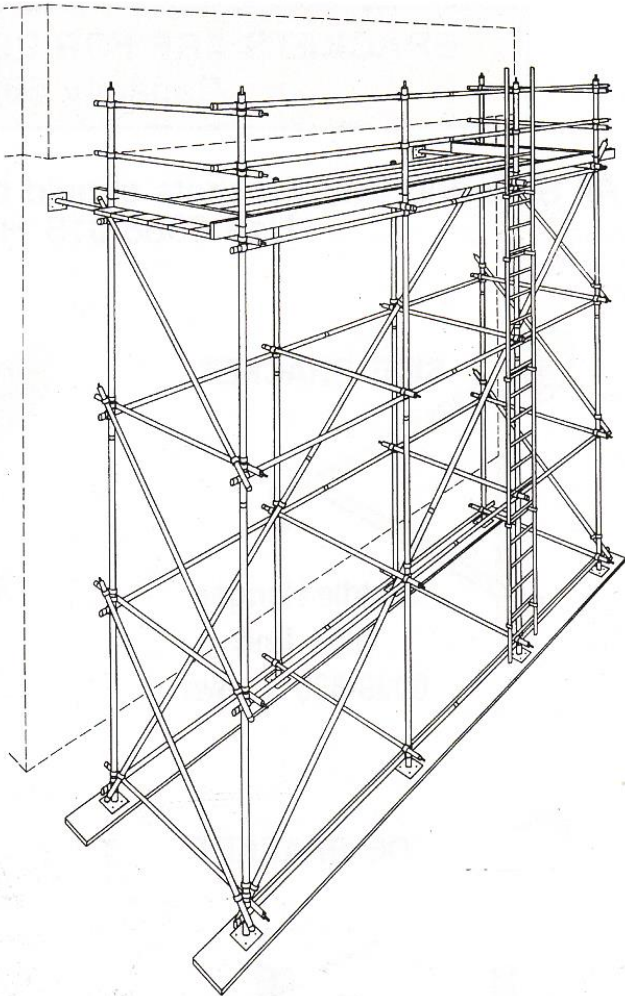
- uspořádání vzdělávacího systému
(složení žáků ve třídě)
- klima školní třídy a školy
- složení učitelského sboru
- učitel a jeho typizace žáků

Proces učení: zóna nejbližšího vývoje (Vygotskij)

-Vzdálenost mezi aktuálním stupněm rozvoje a potenciálním stupněm rozvoje, který je podmíněn vedením dospělého nebo spoluprací se schopnějšími vrstevníky.

Proces učení: koncepce lešení (Bruner)

-Proces, který umožní dítěti nebo začátečníkovi řešit problém, splnit úlohu nebo dosáhnout konkrétního cíle, který přesahuje hranice neasistovaného úsilí.

Styly učení

-Učební styl popisuje vlastnosti žáka z hlediska toho, za jakých vzdělávacích podmínek je největší pravděpodobnost, že dojde k zamýšlenému učení (Hunt, 1979)

-Do velké míry souvisí s určitou smyslovou citlivostí (vizuální, verbální nebo kinestetický typ)

Dělení stylů učení (Entwistle)

Povrchový styl – snaha absolvovat předmět, vyhnout se neúspěchu

Aktivní – velká snaha se zdánlivým porozuměním učivu

Pasivní – velmi malé úsilí, pouhá reprodukce informací

Utilitaristický styl (vypočítavý) – snaha dosáhnout co nejlepších známek za každou cenu

Hlubkový styl – hluboký zájem o učivo

Postupné učení – systematický postup, zvládnutí podrobností na úkor obecných principů

Souhrnné učení – obecné principy a integrace poznatků

Pružné učení – pochopení obecných principů a osvojení si detailů za účelem ilustrace, důkazů a argumentace

Diagnostika stylů učení

Pozorování žáků při učení

Analýza subjektivních výpovědí žáků

Volný rozhovor se žáky o jejich učení

Analýza produktů učení žáků (zápisky v sešitě, písemné a grafické práce)

Dotazník s výběrem nabídnutých odpovědí a posuzovacími škálami (Learning Style Inventory)

Praktický dopad stylů učení

K čemu jsou učitelé informace o stylech učení
dobré?